

Zomer 2024

RCL The Liberation of the
Netherlands, Branch 005

nummer 2024-07

Beste Lezer

Hierbij ontvangt u de tweede nieuwsbrief met opnieuw interessante verhalen en wetenswaardigheden. September en oktober zijn inmiddels voor onze Branch een erg drukke tijd en zijn wij zoveel mogelijk aanwezig op de aankomende herdenkingen en ceremonies .

Inmiddels september 1944. De bevrijding van Nederland begint op 12 september en dat gebeurt in Zuid-Limburg. Het dorpje Mesch, bij Eijsden, heeft de primeur. In de grensstreek onder Valkenswaard trekken Duitse troepen zich terug. De geallieerden praten elkaar bij over het geplande offensief door Oost-Brabant.

Zware luchtaanvallen. In Zeeland en West-Brabant is de oorlog volop hoorbaar en soms ook zichtbaar. Het 15e Duitse leger zit als sinds de bevrijding van Antwerpen op 4 september, opgesloten aan de (Zeeuws-)Vlaamse kust. Tienduizenden soldaten staken al de Westerschelde over in alles wat kon varen. De geallieerde luchtmacht ziet dat en voert de aanvallen op.

Op die dag, 12 september, zijn er meer dan 400 vluchten boven het gebied. 190.000 kilo aan bommen valt op vijandelijke doelen zoals de Sloedam en de Kreekrakdam. Geallieerde piloten, onder wie ook Nederlandse vliegers, bombarderen Duitse troepentransporten rond Bergen op Zoom en Woensdrecht. Daar liggen de belangrijkste verbindingswegen naar het vasteland. Er vallen her en der ook burgerslachtoffers.

Zeker 28 boten worden op de Westerschelde tot zinken gebracht. Maar een groot deel van de vijandelijke troepen ontkomt. Wat de geallieerden zich meer en meer realiseren: de Duitse troepen uit Zeeland verplaatsen zich via de weg bij Woensdrecht ongestoord naar Noord-Brabant, ondanks de bombardementen. Het gaat om een leger van zo'n 90.000 man en ruim 6.600 voertuigen en 645 kanonnen dat uiteindelijk ontkomt, en zich kan mengen in de strijd die richting Brabant gaat.

De aanval. Ook dieper in het binnenland in België woedt de strijd. Legerleider Montgomery reist naar de Belgische grensplaats Lommel die intussen in geallieerde handen is. Daar praat hij zijn korpscommandant Horrocks bij over Market Garden. Die hoort de instructies over het komende offensief en kan ze vervolgens doorgeven in bevelen aan zijn eenheden. Ook geeft Montgomery opdracht om de Westerschelde naar Antwerpen te openen voor de bevoorrading, maar dat heeft nog geen directe gevolgen.

Nachtelijke terugtocht. Nu de geallieerde dreiging overal toeneemt, besluiten de ingegraven Duitsers in België zich terug te trekken op een nieuwe linie. Commandant Model geeft zijn ondergeschikte Reinhard in Moergestel het bevel om de linies te ontruimen, om omsingeling te voorkomen.

Als de schemering komt, verdwijnen ze in de nacht. Het hele gebied tussen het Albertkanaal, Maas Scheldekanaal en Leopoldsburg geven ze op.

De teruggetrokken Duitse eenheden zetten nieuwe commandoposten op, in onder meer Valkenswaard en Luijksgestel. De terugtrekking gaat geordender dan de weken daarvoor. Het is een teken dat de Duitsers zich herstellen en sterker worden. Het zal tot aan de winter van 1944 nog een zware strijd worden om Brabant.

De Redactie.

A Trip to Nova Scotia!

Reizen langs de 7500 km lange kustlijn van Nova Scotia is, voor ons althans, echt geen straf.

Deze zomer hadden we de kans om deze Canadese provincie, die als een schiereiland in de Atlantische Oceaan ligt, na 7 jaar weer te bezoeken.

Iets groter dan Nederland en met een miljoen inwoners. Rust en ruimte, havens, vuurtorens, mist, misthoorns, inhammen, walvissen, kreeft, fish & chips en folklore.

Aan het einde van onze reis, in de regio Halifax, ontmoetten we onze RCL-kameraad Richard. Richard deed mee met onze Colour Party op 4 en 5 mei in Holten en in de parade in Wageningen. Richard liet ons kennismaken met zijn RCL Calais Branch 162 in Lower Sackville en later die dag gaf hij een rondleiding aan boord van HMCS Sackville in Halifax, het laatste korvet uit de Tweede Wereldoorlog, samen met kameraden Jim en Mark uit Nova Scotia en New Brunswick, die in 2019 samen met RCL Branch 005 de herdenkingen in Bergen op Zoom bijwoonden.

Mooie ontmoetingen, herinneringen, verhalen, nieuwe indrukken en we komen graag terug.

Verslag van Wim Poppenk

RCAF 100-jarig Jubileum project Park Bankjes

Deze geweldige handgemaakte parkbanken werden geïnstalleerd in het Military Heritage Park in Barrie Ontario Canada, in verband met de vliegshow die op 15 juni 2024 plaatsvond. Ze zijn een RCAF 100th Anniversary-project en doordrenkt van de Canadese luchtvaartgeschiedenis uit de Tweede Wereldoorlog. Let op, de RCAF 100-logo's moesten nog met een laser op het metaal worden gegraveerd.

Het British Commonwealth Air Training Plan (BCATP) was een grootschalig multinationaal militair luchtmachttrainingsprogramma dat werd opgezet door het Verenigd Koninkrijk, Canada, Australië en Nieuw-Zeeland tijdens de Tweede Wereldoorlog.

In Canada was het mandaat, een plan om geallieerde bemanningen op te leiden voor de Tweede Wereldoorlog, waaronder piloten, navigators, bommenrichters, radiotelegrafisten, boordschutters en vluchtgenieurs. Meer dan 130.000 bemanningsleden werden tussen 1939 en 1945 opgeleid!

Op het hoogtepunt van het plan waren er 107 scholen en 184 hulpeenheden op 231 locaties in heel Canada, bemand door 104.113 mannen en vrouwen en met 10.906 vliegtuigen.

Terzijde, het Commonwealth Air Training Museum in Brandon Manitoba is zeker een bezoek waard! Het is ook de thuisbasis van het RCAF WW II Memorial, met de namen van meer dan 1.300 bemanningsleden die hun leven verloren tijdens hun dienst.

Mijn neef, kapitein Peter Musters, is een huidige Griffon Tactical Helicopter-piloot voor de RCAF, gestationeerd op een trainingsfaciliteit in Portage La Prairie, Manitoba, Canada. Ik ging op bezoek bij hem en hij zei: "Hé! Mijn vriend is eigenaar van een BCATP-basis uit de Tweede Wereldoorlog in Brandon, wil je die bezoeken?" Jazeker!

Wat me opviel was deze oude vliegtuighangar, geheel gebouwd van Douglas Fir-hout, omdat er metaal nodig was voor oorlogsproductie. Prachtig! Ik kan me de opwinding hier 80 jaar geleden al voorstellen, want er waren tientallen vliegtuigen en honderden mensen. En dit was slechts een van de vijf dergelijke hangars op deze basis alleen. Er waren tientallen andere locaties verspreid over Manitoba.

Een leuk dingetje dat aan de muur werd ontdekt, was een oefentoestel voor parachutespringen.

Het idee voor het jubileumproject

De eigenaar gebruikt de luchtmachtbasis als productielocatie voor zijn landbouwmachines op maat. Wat te doen met het prachtige oude hout dat hij had verzameld uit een afgebrande loods? Parkbanken!

De oude Douglasspar was in kwetsbare staat, dus moest eerst worden versterkt met harsinfusies. Daarna geschaafd en geschuurd. Let op de banken zelf: de poten zijn eigenlijk oude vliegtuigmotoronderdelen – voornamelijk zuigers en cilinders. Het frame is van gerecycled vliegtuigaluminium, hier zijn de banken in aanbouw.

Waar kan ik deze zien?

Barrie Ontario ligt ongeveer 1 uur rijden ten noorden van Toronto Pearson Airport en is de toegangspoort tot ons beroemde Ontario Cottage Country. Stop tijdens uw reis even bij het Military Heritage Park.

[Link naar kaart](#)

Opmerking van de redacteur: Kathie en haar man reisden in het voorjaar van 2023 naar Europa om het pad van haar vader van Engeland naar Nederland te volgen. Kameraden Berry en Yvonne fungeerden als hun gidsen voor het noordoostelijke deel van de reis. Kathie sloot zich tijdens de reis aan bij onze Branch en werd officieel geïnstalleerd in Lochem.

Hugh Desmond Braden's Militaire loopbaan!

Hugh Desmond Braden (Des) werd geboren in het Rode Kruis ziekenhuis in Pouce Coupe, BC op 12 juni 1922. Hij groeide op in de kleine noordelijke gemeenschap van Rolla, BC (ten noordoosten van de stad Dawson Creek). Hij was de op één na oudste zoon van Clive en Sadie Braden. Hij was 7 jaar oud toen zijn vader overleed en zijn moeder achterbleef met vier kinderen en minimale middelen van bestaan. Toen Des 15 was, trouwde zijn moeder met haar zwager, Ross Braden, die had gediend in de Eerste Wereldoorlog.

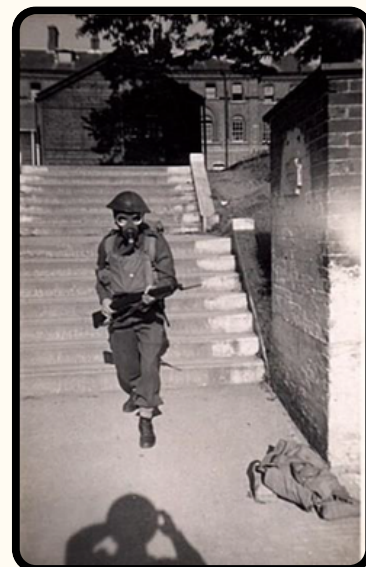
Op 20-jarige leeftijd, in april 1943, ging Des in de voetsporen van zijn stiefvader en oudere broer naar Grande Prairie om zich aan te melden voor het leger. Hij dacht dat dit een kans zou zijn om de wereld te zien. Behalve een reis naar Edmonton, Alberta met de padvindsters, was Des nog nooit ergens buiten het Peace Country geweest.

Hij volgde de basisopleiding in Edmonton en werd vervolgens naar Camp Borden in Ontario gestuurd voor een verdere opleiding tot chauffeur/automonteur voor het leger.

Vanuit Camp Borden reisde Des naar Debert, Nova Scotia en vervolgens naar Engeland, waar hij op 19 september 1943 aankwam. Hij werd op 3 december 1943 toegewezen aan de XII Manitoba Dragoons - A Squadron - 1st Troop en werd opgeleid om een Staghound (F215064 - Rear Link Car) en een Scout Car (F70846 - Lance Corporal's Car #14 - L/Cpl Clarence McMullin) te besturen.

Deagle, Des, Art Carney bij Recruiting Office, Grande Prairie, AB

Verschillende foto's van Des op Camp Borden

Gedurende de rest van 1943 en begin 1944 werd hij naar Engeland verscheept om te trainen en zich voor te bereiden op overplaatsing naar Frankrijk. Op 8 en 9 juli 1944 werden alle squadrons van de 12th Manitoba Dragoons via landingsvaartuigen naar Croix-Sur-Mer, Frankrijk, overgebracht.

In juli/augustus werden de Dragoons gebruikt als infanterie, aangezien hun Staghounds en Scout Cars ideaal waren voor verkenning, maar nutteloos waren in de drukke straten van Caen en andere steden die hadden geleden onder grond- en luchtbombardementen en vrijwel onbegaanbaar waren vanwege ingestorte gebouwen, gecrashte voertuigen en lichamen (van dieren en anderszins).

Halverwege augustus hadden zij en andere geallieerde troepen de Duitsers op de vlucht gejaagd door de Falaise Gap, waarvoor de Dragoons een eretitel ontvingen. Het doel was om een haven veilig te stellen vanwaar ze voorraden en materieel konden aanvoeren. Maar omdat de commandanten hun inspanningen concentreerden op Zuid-Frankrijk en Operatie Market Garden, hadden de Duitsers tijd om zich te hergroeperen en opnieuw in de aanval te gaan richting de Schelde.

Bevrijding van Veurne, België
8 september 1944

Majoor Ken Farmer komt op 7 september 1944
Diksmuide binnen

Eind oktober waren de Dragoons in Bergen Op Zoom, NL en verkenden ze het eiland Tholen. Ze brachten het grootste deel van de winter van 1944/1945 door langs de Maas en daarna de Waal en in februari 1945 werden de troepen van deze rol ontheven. Ze waren buitengewoon blij dat de winter snel voorbij was en nog blijer dat deze rol aan een andere eenheid werd gegeven.

Uit de oorlogsdagboeken volgt dit citaat: "Er zijn vele maanden besteed aan dit soort werk, vaak zonder de juiste ondersteuning om de vijand maat voor maat te geven en zelfs meer wanneer hij op ons schoot, maar het is allemaal met kalmte gedragen."

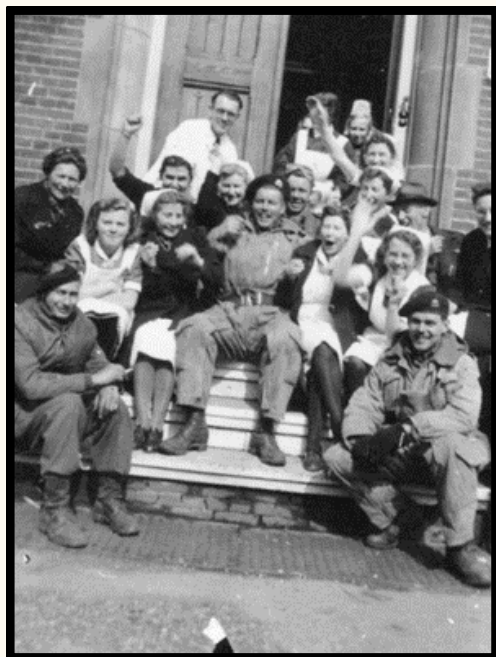
*Des Braden in
een Pixie Suit in
Hoeven, NL
januari 1947*

*Norm Petters, Hoeven,
Klooster Breda - januari 1945.
Nu is het Conferentiecentrum
"Conferentiecentrum
Bovendonk"*

In het boek "XII Manitoba Dragoons, A Tribute" van Bruce Tascona wordt een verhaal verteld dat het regiment terug was en verschillende delen bij de Waalrivier in handen had.

"Er was een vrolijke noot met een overvloed aan verlaten kippen en varkens die door leden van het regiment werden opgegeten. Een trooper van A Squadron herinnert zich het varken dat door zijn squadron werd gedood en opgegeten, terwijl hij opmerkt: "Na zo lang zonder vers vlees te hebben gezeten, hebben we dit dier in een mum van tijd opgegeten, helaas hebben we het varken niet goed laten rijpen en werden velen in het squadron er ziek van. Ik geloof dat dit varken de twijfelachtige eer had het squadron bijna buiten gevecht te stellen - meer dan welke Duitser dan ook!"

Coevorden, NL 6 april 1945 - Des Braden in het ziekenhuis, omringd door verpleegsters.

Coevorden, NL - Kathie & Bill op dezelfde plek waar Kathie's vader de foto voor het ziekenhuis maakte.

Het boek van Bruce Tascona bood nog een interessant verhaal waarin mijn vader een rol speelde.

"Terwijl ze oprukten richting Meppel, was A Squadron vastbesloten om de vluchtroutes van de vijand af te snijden. 1st Troop ging op weg naar een boerderij waar een "geruchten" groep van 10-12 Duitsers bivakkeerde. Bij aankomst ontdekten ze niet een dozijn, maar 50-60 Duitsers die hen confronteerden. In de veronderstelling dat dit dezelfde troepen waren die de wreedheden van de vorige dag hadden begaan, gaf Lt. Haig de troepen het bevel om "ze te laten gaan!" Trooper Shiffman herinnert zich het vuurgevecht nog goed:

"Mijn schutter, Bob Carson, opende onmiddellijk het vuur met een .30-kaliber en joeg de Duitsers uiteen. Onze chauffeur, Tommy Taylor, reed achteruit en maakte ruimte voor een snelle terugtocht als dat nodig was. Onze 2de chauffeur, Henry Drane, vuurde met zijn .30-kaliber onafgebroken op alles wat bewoog. Er was zoveel lawaai dat ik de radio niet kon horen om te weten wat de rest van de Troop aan het doen was... Plotseling kwam de verkenningswagen, bestuurd door Del Buck Braden (Des Braden), van links naar rechts, met Lance/Corp C. MacMullin die de hele weg schoot. Hij schakelde een Duitser uit met een bazooka die onze Staghound bedreigde en nam toen een positie in aan de rechterkant om onze flank te dekken. Lt. Haig merkte op dat het een "moedige" daad was en dat hij MacMullin zou voordragen voor een medaille... Ik hoorde twee of drie explosies waarvan ik wist dat het bazooka-raketten waren.

Het eerste teken dat er iets mis was, was toen ik zag dat er iets over mijn hoofd druppelde. Ik kreeg een vreemd gevoel in mijn maag en ik moest omhoog kijken en me het ergste voorstellen. Ik draaide langzaam mijn hoofd om om een blik te werpen op luitenant Haig. Hij zat gehurkt in zijn luik en tastte naar de bovenkant van zijn hoofd. Op zijn hoofd zat een klomp doorweekt en druipend vuil water met modder!!

De munitie raakte al snel op voordat een andere troep met alle kanonnen bij de boerderij arriveerde. Bij aankomst stapte Haig af en rende naar de dichtstbijzijnde auto om meer munitie te halen voor zijn belegerde troep. Normaal gesproken is het een hele klus om één doos munitie te tillen, maar Haig wist twee dozen tegelijk te tillen, op de vlucht en onder vuur! MacMullin en Haig zouden de Military Medal en het Military Cross ontvangen.

Hoewel draadloze toestellen bedoeld waren voor operationeel gebruik en het verzenden en ontvangen van orders en informatie, werden ze soms afgestemd op de BBC. Troepen verzamelden zich rond zulke sets en hoorden de aankondiging dat alle Duitse troepen in NW-Europa zich hadden overgegeven aan de Britse en Canadese troepen van 21 Army Group en dat de overgave de volgende ochtend op 5 mei 1945 van kracht zou worden.

Op 26 mei 1945 werd het bevel gegeven om het ontwapende Duitse leger naar Duitsland te escorteren, waarbij meer dan 40.000 gevangenen naar Duitsland werden begeleid en begin juni werden er nog veel meer door het regiment verwerkt.

Een verhaal uit de "Lure of the South Peace." - Frank Golata, een gids en uitrustingsman uit Pouce Coupe, herinnerde zich dat hij een Duitse kerel had begeleid, "Graaf Ledibou, een man van 1,98 meter, met wie Frank, op zijn korte benen, het moeilijk had om bij te blijven." "In 1945, in Holland, toen Des Braden een groep Duitse gevangenen binnenbracht, ontmoette hij de graaf die hem over zijn ervaringen vertelde en vroeg om door Frank te worden herdacht." Mijn vader zegt dat hij door deze connectie met een Duitser een menselijk gezicht gaf aan iemand die hij tot dan toe als vijand had beschouwd. Hij beseftte dat de meesten van hen gewoon soldaten waren die deden wat hun land van hen verwachtte.

Des' Car op de laatste plek waar ze in Duitsland verbleven (Cloppenburg) half mei 1945

Vertrek uit Leeuwarden, NL 17 mei 1945

Juni 1945 - Aldeboarn, NL - Jerries op de terugtocht naar Duitsland - Een squadron, ondersteuningseenheid met de code "S1" binnenin een squadronsymbool - De Car van de luitenant.

In september 1945 nam vader deel aan een parade in Blankenburge, België, die een jaar nadat de Dragoons deze gemeenschap hadden bevrijd, werd gehouden. Ik was op internet aan het googelen op zoek naar iets en kwam een Canadees legerjournaal tegen over deze gebeurtenis. De video begon met de mannen die marcheerden en helemaal aan het begin en helemaal vooraan stond mijn vader! Ik viel bijna van mijn stoel. De haren in mijn nek stonden overeind!

Des Braden, vooraan links, in de Bevrijdingsherden kingsparade in Blankenburge, BE op 9 september 1945

'Herken je de oude mok? Ja, ik ben het (Des). Krijg geen idee van de Sarg. Hij is getrouwd. Deze foto is genomen in de N.A.A.F.I. in Blankenburge. Je ziet een van de N.A.A.F.I.-meisjes met haar rug naar Sgt. Crone.(Navy, Army and Air Force Institutes)

Ergens in februari 1946 was vader op weg terug naar Canada en werd hij in Calgary, AB, weer voorbereid op de maatschappij. Hij kreeg zijn ontslag op 29 april 1946 en keerde terug naar het Peace River District van British Columbia, waar hij zijn normale leven weer op kon pakken.

Een bericht van Kathie

Nadat Bill en ik dit voorjaar Europa bezochten om het pad van mijn vader te volgen door Engeland, Frankrijk, België en Nederland, realiseerde ik me hoe groot de impact was die hij en zijn medesoldaten van de 12th Manitoba Dragoons hadden op de bevrijding van Europa. Het is bijna 80 jaar geleden dat Duitsland zich overgaf en de mensen in Europa hebben nog steeds veel respect voor hun bevrijders en hun families. We werden overal waar we kwamen als beroemdheden behandeld!

Nu de oorlog in Oost-Europa weer escaleert, is het belangrijker dan ooit om te onthouden dat deze mensen hebben gevochten om onze vrijheid te beschermen en vrede in de wereld te brengen. Het is onze beurt om de idealen te beschermen waar zij voor hebben gevochten.

Laten we niet vergeten!

Kathie Braden LaForge.

Krans voor de 12e Manitoba Dragoons. 12 van hen zijn begraven in Holten.

Op 4 mei 2023 werd Kathie Braden LaForge geïnstalleerd als nieuw lid van Branch 005 door president Martin Reelick, die helaas veel te vroeg overleed.

De indrukwekkende, prachtige Staghound van onze vriend Marco

Kathie en haar man Bill leggen een krans voor de 12th Manitoba Dragoons. Bill is bij de 4th Canadian Ranger Patrol Group die het Canadese leger ondersteunt.

Kathie ontmoet Veteraan Jim Parks. Jim maakte deel van de Royal Winnipeg Rifles

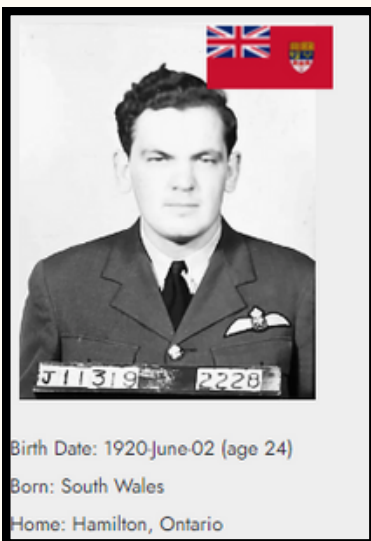

Toen Maikel en ik deze zomer de Elzas in Frankrijk verkenden, kwamen we een monument tegen voor de bemanning van de Halifax Bill MZ-807, die was neergeschoten door luchtafweergeschut tijdens een bombardement op Hagen, Duitsland.

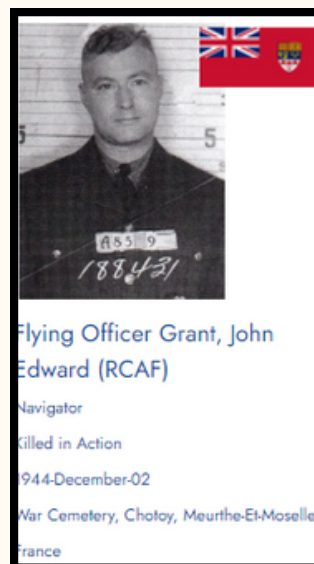

Het monument staat aan de kant van een steile, kronkelige weg, die van een berg afkomt, en het zag eruit alsof het al een tijdje geen bezoekers meer had gehad. Dank aan onze vriendin, Angie Lorimer, die online iets had gezien en ons de juiste richting op had gestuurd.

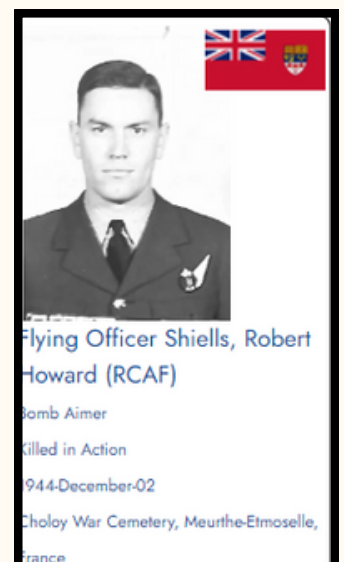
We hebben een klaproos bij het monument achtergelaten en onze eer betuigd aan de mannen die in dit artikel worden genoemd.

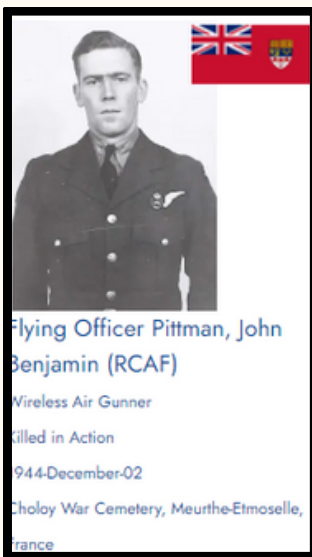
Pilot: Flight Lieutenant Walter Herbert Cook, J/11319 [killed]

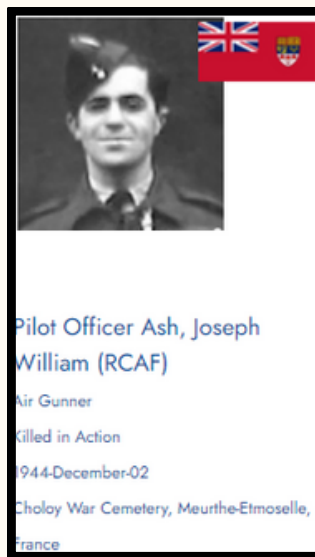
Navigator: Flying Officer John Edward Grant J/39333 [killed]

Bomb Aimer: Flying Officer Robert Howard Shiells J/38422 [killed]

Wireless Operator/ Air Gunner:
John Benjamin Pittman J/43279
[killed]

Rear Gunner: Pilot Officer
Joseph William Ash J/95203

As well as: (geen foto voorhanden)

Flight Engineer: Richard Eric Ainsworth RAFVR
3011067 [killed]

Mid-Upper Gunner: Flight Sergeant Lorne A.
Mallory 265262 [who was injured and captured
as POW]

De Handle Page Halifax Mk III werd bediend door 433 (Porcupine) Sqn RCAF en werd neergeschoten boven Wiler-sur-Thur, Freundstein, Frankrijk, nadat het was opgestegen vanaf RAF Skipton-on-Swale in Yorkshire.

De heer Lorne Mallory, eregast bij de onthulling van het monument voor de bemanning van MZ-807.

De mid-upper gunner Lorne Albert Mallory overleefde op wonderbaarlijke wijze, maar raakte ernstig verbrand. Hij werd gered en de volgende dag door de eigenaar van de boerderij-auberge naar de boerderij gebracht, waarna hij naar Wiler-sur-Thur werd vervoerd, waar hij werd gehuisvest en verzorgd door verschillende families, ondanks het gevaar dat de bezetters vormden, dat sinds begin december onafgebroken aanwezig was. Na de bevrijding van het dorp op 8 december werd de Canadese vliegenier naar het Amerikaanse ziekenhuis in Neuilly getransporteerd, en even later overgebracht naar Engeland, voordat hij eind februari 1945 per schip naar Canada terugkeerde.

"Corkscrew Charlie" was de codenaam van de Canadese Halifax bommenwerper MZ-807 die begin december 1944 deelnam aan de bombardementsmissie in het Ruhrgebied. De enige overlevende van de crash was een Canadees die deelnam aan de inauguratie van een monument ter nagedachtenis aan zijn zes kameraden. Dit zou helaas de laatste missie van de bommenwerper zijn. De operatie die gericht was op de vernietiging van de industriële installaties van de plaats Hagen, een strategisch knooppunt iets ten zuiden van Essen en Dortmund, vereiste de inzet van 504 vliegtuigen, waarvan er bijna 180 met Anglo-Canadese bemanning. Voor Halifax MZ-807 "Corkscrew Charlie" zou de vlucht die om 17:00 uur begon vanuit Skipton-on-Swale, tussen Leeds en Manchester, niet worden gevolgd door een terugkeer.

Een wanhopige manoeuvre boven de Riesenkopf: na het gooien van zijn bommen op het doel, rond 21:00 uur, zette het vliegtuig koers naar het zuiden, om onbekende redenen. De meest plausibele reden is schade (aan het vliegtuig) veroorzaakt door Duitse grondverdediging of door een Duitse nachtjager. In ieder geval vloog de bommenwerper richting de Elzas - richting het zuiden - in de richting van gebied dat al bevrijd was van de nazi-bezitters. De schade (brand) aan het vliegtuig kon echter niet worden overwonnen en de piloot van het vliegtuig probeerde een wanhopige manoeuvre om te landen in de heuvels van Freundstein, op 925 m hoogte en op enige afstand boven de boerderij-auberge.

De kalender vermeldt dat de bommenwerper op 2 december om 23:00 uur de heuvel raakte en in het bos uiteen scheurde. Van de zeven bemanningsleden kwamen er zes om bij de brand die volgde op de crash.

De bemanning, die aanvankelijk begraven werd in een gemeenschappelijk graf op de locatie, rust sinds 1950 op een begraafplaats van de Royal Canadian Air Force in Choloy, naast Toul, nadat ze voorlopig begraven waren op een militaire begraafplaats van de Franse strijdkrachten.

Prachtige omgeving
om ook hen nooit te
vergeten.

Lest We Forget

Rifleman Thomas Westlake, Rifleman Albert Westlake and Private George Westlake

Thomas, Albert en George Westlake waren drie zonen van de familie Westlake uit York Township, Toronto, Canada. De broers Westlake hebben tijdens hun jeugd een aantal ontberingen meegemaakt, waaronder het verlies van hun vader in 1936, wat betekende dat ze extreem hechte banden als broers vormden - zelfs tijdens hun dienstitijd in oorlogstijd.

Als je de D-Day-landingsstranden van Normandië bezoekt, ga je misschien naar Beny-sur-Mer. Het is een klein dorpje achter de kust, niet ver van Juno Beach, de sector waar de Canadese soldaten van de 3e Canadese Infanteriedivisie moesten landen. Een van de belangrijkste doelen was om het vliegveld van Carpiquet te bereiken (ten noordwesten van de grote stad Caen). Onderweg vochten de Canadezen tegen Duitse divisies en een van hen, een van de gemeenste, is de 12de SS Panzer Division onder leiding van Kurt Meyer. Ze staan vooral bekend om hun wreedheid en fanatisme, veel Canadese soldaten die gevangen waren genomen, zijn geëxecuteerd door deze jonge Duitse soldaten.

Het dorp Beny-sur-Mer is bijzonder omdat er een Canadese militaire begraafplaats is met 2048 graven uit de Tweede Wereldoorlog. De site wordt onderhouden door de CWGC (Commonwealth War Graves Commission). De soldaten die hier begraven liggen, stierven tijdens de eerste weken van de slag om Normandië. Onder hen drie broers uit Toronto die hun leven gaven voor de vrijheid van Frankrijk en Europa.

Soldaat George Westlake, die vocht met de North Nova Scotia Highlanders, stierf op 7 juni 1944 tijdens de slag om Authie, hij was 23. Zijn brigade was in positie in dat dorp, maar in een precaire positie. Door de haast van de opmars was hun linkerflank onbeschermd. De Duitsers voerden een tegenaanval uit op die open flank, omsingelden en overweldigden de Canadezen met de tanks en troepen van de 12e SS (Hitlerjugend) Panzer Division. George Westlake stierf in een boomgaard nadat hij zijn eerste slag had gevochten. Voor deze strijd is het aantal slachtoffers erg hoog: 84 doden, 158 gewonden en 128 verloren als krijgsgevangenen.

Zijn twee broers, Thomas en Albert, stierven op 11 juni 1944 in de stad Mesnil-Patry terwijl ze dienden in het Queen's Own Rifles Regiment. **De lichamen werden in elkaars armen gevonden.** De aanval op het dorp werd uitgevoerd zonder voorafgaande verkenning of artillerievoorbereiding, ook al waren er talloze vijanden. De Canadese tanks vielen aan door open velden, maar waren gemakkelijke doelwitten en daarom leden ze veel verliezen. Een ooggetuige zei dat "Tommy en Ab" een geweer deelden en tot het einde samen vochten nadat ze "verdomd goed werk hadden geleverd". Het regiment leed die dag grote verliezen: 96 slachtoffers, waarvan 55 dodelijk.

Vandaag zijn hun verhalen bekend dankzij het werk van hun neef, Gary Westlake, wiens missie het was om voor Memory te werken. Een park in de stad Toronto is naar hen vernoemd en hun offer zal worden herdacht. In 2006 werd in Normandië een vereniging opgericht met de naam "The Westlake Brother's Souvenir" dankzij een groep middelbare schooldocenten en -studenten. Zij organiseerden veel ceremonies om onze bevrijders te bedanken.

Donatie NavCan voor RCL Branch 005

Op Vrijdag 19 juli 2024 j.l. bezocht Gavin van Kuppenveld uit Canada Mondani & Branch 005. Vanwege de Corona-periode was er geen mogelijkheid om ons eerder te bezoeken. We vonden het geweldig dat hij er weer was.

Gavin werkt als luchtverkeersleider bij Nav Canada (NavCan).

In 1996 werd Canada het eerste land ter wereld dat zijn luchtvaartnavigatiediensten privatiseerde. Vandaag de dag is NavCan nog steeds een van de weinige particuliere bedrijven die volledig verantwoordelijk is voor luchtverkeersleiding, vluchtinformatie en andere luchtvaartdiensten. Ze spelen een unieke en cruciale rol in het beheer van het 18 miljoen vierkante kilometer Canadese burgerluchtruim en het Noord-Atlantische luchtruim onder Canadese controle, een van de grootste luchtruimregio's ter wereld. Het is internationaal erkend om zijn veiligheidsrecord, uitstekende service en technologische innovatie, en is een trotse partner van de wereldwijde luchtvaartindustrie.

Gavin was ook deze keer niet voor niets gekomen en deed wederom een donatie aan RCL Branch 005. NavCan voorzag de Branch van een elektronische donatie en tijdens zijn bezoek deed Gavin nog een donatie, specifiek voor het Indigenous Legacy-project en Faces to Graves.

Gavin was met zijn vrouw Nicole & gezin in Nederland voor een aantal afspraken en natuurlijk kon een bezoek aan het Clubhouse RCL 005 niet ontbreken. De laatste keer dat hij de Legion bezocht was voor de pandemie, toen ze met een heel team van NavCan kwamen en ook een donatie deden.

Van Gavin:

"Ik ben blij dat jullie onze bedrijfsdonatie hebben ontvangen en ik weet zeker dat jullie de fondsen goed kunnen gebruiken in jullie missie om de gevallen soldaten te herdenken en te eren en toekomstige generaties te onderwijzen."

Onze President overhandigde Gavin en NavCan een certificaat van dank en een schild van Branch 005 als dank voor deze zeer genereuze giften!

Thank you Nav Canada!

4Daagse Marsen - Nijmegen 2024

De 4Daagse wordt altijd gehouden in de derde week van juli en is het grootste wandelevenement ter wereld! Meer dan 45.000 deelnemers, met meer dan 70 verschillende nationaliteiten, van 11 tot 90+ jaar komen elk jaar naar Nijmegen om vier dagen lang 30, 40 of 50 kilometer per dag te wandelen in de Waalstad en haar prachtige, bosrijke omgeving. De wandelaars hebben allemaal hetzelfde doel: het felbegeerde 4Daagsekruis.

Natuurlijk was ook dit jaar Branch 005 er weer bij. Voor de start van de mars vindt er altijd een indrukwekkende en eervolle herdenking plaats door de deelnemende militaire contingents uit de verschillende landen op de Groesbeek Canadian War Cemetery, de laatste rustplaats van meer dan 2.300 militairen, voornamelijk Canadezen.

De herdenking werd geleid door Stafadjutant Onder Officier Manusiwa. De ceremonie werd bijgewoond door Nederlandse en internationale gasten en vele bezoekers. Er werden toespraken gehouden, gevolgd door "The Last Post", twee minuten stilte; het Lament en Reveille werden geblazen. RCL Branch 005 was aanwezig met een volledig Colour Party, evenals: Bugler: Dirk-Jan Bronsvort en Piper: René Sijmons (48th Highlanders of Holland). De nieuwe Torch was aanwezig en werd geplaatst bij de "Stone of Remembrance." Comrade Danny Murphy sprak de Act of Remembrance uit.

Kransen werden gelegd door Commandant John Haasnoot met zijn vrouw, de burgemeesters van Berg en Dal, de heer Mark Slinkman, en Nijmegen, de heer Hubert Bruls. De leider van de 4-daagse mars, Henry Sackers; Canadese militaire attaché Marc LaFortune en zijn assistent Nicole Mitchel. "De Canadezen die hier nu zijn, bedanken velen van ons omdat we deze jonge soldaten die stierven voor onze vrijheid blijven eren. We vertellen ze dan dat we dit ook doen op Holten en Bergen-op-Zoom en op veel andere begraafplaatsen. Er is een moment van stilte. Wauw! Echt waar? Heel erg bedankt!"

Voor veel soldaten, wandelaars en bezoekers is het erg belangrijk om de banden tussen Canada en Nederland te blijven eren en de toekomstige generaties te onderwijzen dat we nooit mogen vergeten. Britse, Amerikaanse en Duitse militairen waren ook aanwezig, samen met Canadese politie uit Calgary, Alberta.

Het was een prachtige en eervolle herdenking op een warme, zonnige dag. Aan het einde van de ceremonie werd de soldaten en bezoekers gevraagd om hun klapproos bij een van de graven te leggen, even stil te staan om hen te eren en hen te blijven herdenken nadat ze thuiskwamen.

Comrade Alice van Bekkum (Faces to Graves) was ook aanwezig en vroeg de Colour Party om even stil te staan bij het graf van Lance Corporal George Warren Mollison van de Regina Rifles . Hij werd gedood op 29 maart 1945.

De zoon van Lance Corporal Mollison was pas overleden en Alice vroeg de Branch leden om even de tijd te nemen om hen beiden te herdenken. Kolonel LaFortune plaatste een kaars op zijn graf.

Dit was ook de laatste kans voor onze Branch 005 om afscheid te nemen van Marc, aangezien zijn termijn in Nederland ten einde is. (Zie [vorige uitgave](#) voor zijn officiële afscheid)

We will Remember

Een bericht van Brig-Gen (Ret'd) Ernest B. Beno of Kingston, Ontario, Canada

De 80ste verjaardag van de bevrijding van Nederland komt er aan t/m mei 2025. Een comité van voornamelijk Nederlands-Canadezen is bezig met het creëren van een geweldig Nederlands eerbetoon aan Canada om die gebeurtenis te herdenken en de Canadezen te bedanken. Het "eerbetoon" zal bestaan uit 20 Nederlandse verhalen en 20 Canadese verhalen uit 1944 en 1945. Foto's van getuigen/deelnemers van de bevrijdingsperiode zullen op ijzeren "egels" worden gemonteerd in een historisch veld genaamd het "Arsenal Park." Op dit terrein staat een gebouw uit de Tweede Wereldoorlog genaamd het "Small Arms Inspection Building", waar wapens en munitie werden getest voordat ze naar de bevrijdingseenheden gingen – het gebouw is nu een cultureel centrum van de gemeenschap. De locatie is verbonden met een park, maar ligt op loopafstand van tienduizenden inwoners, gelegen in de stad Mississauga – tussen Toronto en Niagara Falls waar duizenden Nederlands-Canadezen wonen.

Naast deze parkachtige tentoonstelling zal er "Thank You to Canada" zijn in gigantische foto's die worden tentoongesteld op gebouwen, bushaltes en billboards in Toronto tijdens de bevrijdingsperiode, en zal er een groot evenement zijn met militaire bands en Nederlandse cultuurvertoningen bij de feestelijke opening van het park (3 tot 5 mei 2025). Er zal een handvol veteranen van de Tweede Wereldoorlog aanwezig zijn bij ons grote evenement, en helaas zullen er maar weinigen naar Nederland kunnen komen.

Dit initiatief heeft de volledige morele steun van de Nederlandse regering, inclusief de ambassadeur in Canada en de consul-generaal in Toronto Ontario.

Om dit eerbetoon te creëren is het doel om ongeveer een half miljoen Canadese dollars, of 350.000 euro, op te halen. De inzamelingsactie hiervoor is nog maar net begonnen.

Keep watching your newsletters, social media and Board communication for more information on this amazing initiative!

Paul Kavanagh

Paul is een goeie vriend van onze Branch 005. Hij was 6 jaar directeur van de Legion National Foundation. Inmiddels is hij gestart om vrijwilligers te werven voor de "Aero Gatineau" in Ottawa. Paul deed veel voor Canadese veteranen, Legionmembers & operatie Remembrance. Paul, van harte gefeliciteerd met deze onderscheiding.

13 augustus 2024

Dhr. Paul Kavanagh, M.S.M.

Beste dhr. Kavanagh,

RIDEAU HALL

THE CHANCELLERY OF HONOURS
LA CHANCELLERIE DES DISTINCTIONS HONORIFIQUES

Gefeliciteerd met uw recente onderscheiding van de Meritorious Service Decoration (Civil Division)! Deze onderscheiding, een van de hoogste in het land, is u toegekend door Hare Excellentie de Edelachtbare Mary May Simon, Gouverneur-Generaal van Canada. Het is een bewijs van uw buitengewone prestatie en dienst aan de natie.

Zoals u hebt gecommuniceerd met een vertegenwoordiger van de Chancellery of Honours, wordt uw onderscheiding op een later tijdstip uitgereikt. Uw naam wordt ook gepubliceerd in de Canada Gazette en verschijnt op onze website www.gg.ca. Vanaf vandaag kunt u de post-nominals M.S.M. gebruiken.

Mocht u vragen hebben over uw onderscheiding, neem dan gerust contact op met Jaanu Varaprasatham, Program Manager, Meritorious Service Decorations (Civil Division), via jaanu.varaprasatham@gg.ca.

Hoogachtend,

Ian Burgess
Directeur van Honours, Orders
Chancellery of Honours
Bureau van de secretaris van de
gouverneur-generaal

Klinkt bovenstaande afkorting u bekend in de oren? Nee? Misschien is het duidelijker als ik schrijf: Informatie Centrum Canadese Begraafplaats Holten.

Velen zullen de foto rechts herkennen; de 'Stone of Remembrance.'
Wanneer je een CWGC-begraafplaats betreedt, zie je overal een identieke steen.

Informatiecentrum

Toch is de eerste indruk van Begraafplaats Holten, naar mijn mening, anders dan diverse andere CWGC-begraafplaatsen.

De vrije ruimte rondom de Stone of Remembrance is een prachtig stukje natuur, vooral tijdens de bloeiperiodes van de verschillende planten.

Wat CWGC Holten ook anders maakt, is een prachtig ontworpen gebouw ernaast.

In het informatiecentrum wordt de herinnering aan de gevallen militairen levend gehouden met persoonlijke verhalen, anekdotes en foto's. In de bioscoop kunt u een impressie bekijken van de bevrijding van Noord- en Oost-Nederland. Ook vindt u achtergrondinformatie over de begraafplaats en luistert u naar indrukwekkende verhalen over de gevallen militairen. Bij de informatietafels leert u nog meer over de bevrijding en onze bevrijders.

En Beetje Geschiedenis

Halverwege de jaren 80 vormden negen vrienden een groep die elke zaterdagmiddag bijeenkwam om de week op een gemakkelijke en informatieve manier af te sluiten. Ze noemden zichzelf 'The Closers'. Naast een paar plezierige uurtjes voelde de groep de drang om iets extra's te doen, met name voor de gemeenschap van Holten. De Closers leverden onder andere een bijdrage aan de herdenking van 4 mei die elke 5 jaar op de Canadese Begraafplaats wordt gehouden.

In 2006 werden de eerste ideeën voor een stichting besproken en uitgewerkt tot een plan, onder de inspirerende leiding van Gert Jan van 't Holt.

Binnenkort

September 2024 markeert de 80ste verjaardag van Operatie Market Garden, de grootste luchtlandingsoperatie in de geschiedenis. Hoewel het wordt herinnerd als een mislukking, omdat het een 'brug te ver' was, stonden onze Canadese soldaten trots naast de Britse, Amerikaanse en Poolse troepen in de strijd.

We zullen meer delen van de Canadese bijdrage in de volgende editie. Bekijk voor nu de lijst met aankomende evenementen in september en oktober. We hopen u daar te zien.

Dinsdag, sept. 17

CWGC Groesbeek: Herdenking Operatie Market Garden

Woensdag, sept. 18

Mook: Herdenking bij Monument voor Antonio Barbaro

Donderdag, sept. 19

CWGC Jonkerbos: 80 jaar bevrijding van Nijmegen

Zaterdag, sept. 21

Ede: Ginkelse Heide: Parachutisten landingen en herdenkingen

Driel: Herdenking bij het Engineers Monument

Zondag, sept. 22

Oosterbeek: Herdenking Operatie Market Garden

Vrijdag, okt. 4

Driel: Herdenking 7th Btn. Hampshire Regiment

Driel: Herdenking 101st Airborne Division

Groesbeek: Indigenous Legacy Commemoration

Zaterdag, okt. 5

Veenendaal: Herdenking FO Harold Wakeman

Bericht van de redactie:

Een ENORME dank aan al onze bijdragers deze maand! Het was moeilijk om alle verhalen te verwerken!

Als je een verhaal hebt dat je wilt delen, stuur het dan naar liaisonofficer@rccl005.org in Word (of een ander bewerkbaar formaat). We zullen ons best doen om alle verhalen te delen.

Deel vooral foto's van je reizen naar andere Canadese Branches, monumenten die je onderweg tegenkomt en de geweldige mensen die je ontmoet. Ben je afstammeling van of verwant aan een voormalige of huidige Canadese soldaat? We zouden het geweldig vinden om het verhaal te delen!

Waarom is Branch 005 belangrijk voor je? Wat bracht je naar onze Branch 005?

De nieuwsbrief is een geweldige plek om onze verhalen te delen en elkaar nog beter te leren kennen.

Bedankt voor jullie hulp en steun!

Berry Swarthoff
Amanda Slotboom

Join us in wishing
D-Day Veteran
JIM PARKS
A HAPPY 100TH BIRTHDAY!

We are inviting people to send birthday cards to Jim
to mark this special occasion!
Jim landed on Juno Beach on D-Day, June 6, 1944 with the
Royal Winnipeg Rifles. We are thankful for his service and want to wish him the best as
he reaches this milestone!
Mail cards c/o Tish MacDonald, 8 Caseton Crescent, Uxbridge, ON L9P 1Z8

Find us online:

Please support our Branch

All donations are appreciated and always welcome. We have ANBI status. All donations qualify for a tax deduction. Please visit the link to our website above.